

mulige Ordning, men at man beklageligvis ikke — trods Villighed til at gøre Indrømmelser — havde kunnet formaa Venstre til »at tage virkelig Del i Bestræbelserne for at finde et Grundlag, der kunde staa som et Udtryk for hele det danske Folks Vilje«.

Venstremindretallet havde i Udvalget tilstræbt at forme en ny Valutalov dels saaledes, at Importreguleringen blev begrænset til det Formaal at tjene de eksporterende Erhvervs Afsætningsmuligheder, dels saaledes, at Rigsdagens Indflydelse blev øget gennem en Styrkelse af dens Organ, Valutaudvalget. Det havde desværre ikke været muligt at vinde Flertallets Tilslutning til en Valutaordning efter disse Hovedlinier, og da Mindretallet ikke saa sig i Stand til at medvirke til en Valutaordning paa et væsentlig afvigende Grundlag, stillede det et selvstændigt Forslag om »Indløseligheden af Nationalbankens Sedler og om handelspolitiske Foranstaltninger«.

Dette Ændringsforslag afveg i § 2 fra Flertallets Forslag ved at kræve Valutaudvalgets Tilslutning til den Overenskomst, der skal træffes af Handelsministeren og Nationalbanken om Bankens hele Valutapolitik, medens det efter Flertallets Forslag og Loven kun paahviler Ministeren at føre Forhandling med Udvalget om Overenskomsten.

Formaalsparagraffen, § 3, havde dernæst i Mindretallets Forslag følgende Affattelse:

»Til Fremme af handelspolitiske Foranstaltninger*), herunder Opretholdelse og Udvidelse af Landets Eksport-, Reeksportvirksomhed og Transithandel, samt til Opfyldelse af indgaaede eller fremtidige overenskomstmæssige Forpligtelser angaaende Vareudveksling med Udlandet kan importregulerende Foranstaltninger træffes; dog maa der ikke gennem Importens Regulering skabes Mulighed for ubegrundet Prisstigning af hjemlig Produktion.

Der oprettes et Importreguleringskontor, der for nærmere af Ministeren for Handel og Industri efter Forhandling med Udenrigsministeren og det i § 1 nævnte Udvalg fastsatte

*) Angaaende Omfanget af den af Venstres Forslag følgende Importregulering udtalte Mindretallets Ordfører (*Himmelstrup*) ved 2. Behandling (F. T. Sp. 2411): »Det afhænger ganske simpelt af, hvad de handelspolitiske Forhold kræver, og ikke af noget som helst andet, fordi vi jo netop om fornødent vil stille til Raadighed til dette Formaal hele vor Købekraft«. . . . »Vort Forslag betyder netop, at intet ud over det handelspolitiske anerkendes som Motivering for Optagelse, alt det, der ikke kan drages ind derunder, det kan vi tage ud af den bundne Liste. . . .«